

رئیس «کمیته دفاع از حقوق زندانیان دیندار» جمهوری آذربایجان: ۷۰ درصد زندانیان سیاسی جمهوری آذربایجان، زندانیان دینداری هستند که بخاطر عقیده دینی خود زندانی شده اند.

رئیس «کمیته دفاع از حقوق زندانیان دیندار» جمهوری آذربایجان گفت: ۶۰ تا ۷۰ درصد از زندانیان سیاسی در جمهوری آذربایجان، زندانیان دینداری هستند که بخاطر عقیده دینی خود زندانی شده اند.

به گزارش آران نیوز، الدنیز قلی اف در گفتگو با پایگاه اینترنتی وطن اوغروندا، گفت: «در فهرست ۱۵۲ نفری که توسط گروه های مدافع حقوق بشر به عنوان زندانیان سیاسی ثبت شده بودند، بیش از ۷۰ نفر از دینداران هستند. در ماه گذشته ۵۱ نفر از این زندانیان با فرمان عفو از زندان خارج شدند که فقط ۱۵ نفر آنها را زندانیان دیندار تشکیل می دادند. اگر تلاش های کمیته دفاع از حقوق زندانیان نبود، این ۱۵ نفر آزاد نمی شدند.»

الدنیز قلی اف درباره وضعیت وخیم افرادی مثل شائق عبدالعلی اف، از محبوسان واقعه ۲۶ نوامبر ۲۰۱۵ نارداران که با دو گلوله در بدنش در زندان نگهداری می شود و ابوالفضل بنیادوف که بر اثر اصابت گلوله در حمله پلیس به نارداران بطور کامل فلج شده است، گفت: «این موارد با تمامی اصول حقوق بشر مغایرت دارد. همچنین، در زندانها افرادی وجود دارند که مبتلا به بیماری هیپاتیت هستند و از بیماری به شدت رنج می برند و افرادی هم هستند که به سایر بیماری ها در زندان مبتلا شده اند. از جمله، فرهاد مرادوف، یکی از این زندانیان که اخیرا وضعیتش خیلی وخیم شده بود، باید به بیمارستان منتقل شود.»

الدنیز قلی اف با اشاره به تلاش های کمیته دفاع از حقوق دینداران محبوس در جمهوری آذربایجان از جمله تلاش برای خاتمه داده شدن به شکنجه عباس حسین و جبار جبارلی و رسیدگی به بیماری روح الله آخوندزاده در زندان گفت: «باید بطور همه جانبه برای تغییر این وضعیت مبارزه کنیم. دینداران بطور گسترده و دسته جمعی در جمهوری آذربایجان دستگیر و زندانی می شوند. باید علت این مساله را بررسی کنیم که این، چه سفارشی است؟ امروز حکومت جمهوری آذربایجان در حال القای این فکر است که اگر این افراد را دستگیر نکرده بود، آنها حکومت شرعی و «دولت خرافات» را در جمهوری آذربایجان برقرار می کردند و این خیلی خطرناک بود!!»

الدنیز قلی اف گفت: «این افراد خانواده دارند و مهمتر اینکه در این خانواده ها کودکان کم سن و سال وجود دارند. بعضا بچه مریض می شوند و باید به آنها کمک کرد. برای کمک به این کودکان و خانواده ها پول لازم است. تعداد افراد کمک کننده نیز انگشت شمار است. وضعیت معیشت زندانیان دیندار نیز خیلی وخیم است. بعضا ما از مستمری بازنشستگی خودمان برای خرید دارو و برخی نیازهای خیلی ضروری استفاده می کنیم. اما ضروری است که برادران دینی به این خانواده ها کمک کنند.»